

Chmelár: Interpretačné vyhlásenie USA potvrdilo, že prezidentka a vláda klamali a zavádzali

- CZ24 News | 6. února 2022

SLOVENSKO/USA: Zverejnené interpretačné vyhlásenie Spojených štátov k DCA je fiaskom argumentácie slovenskej strany a fakticky usvedčuje Zuzanu Čaputovú, Jara Naďa, Ivana Korčoka, Juraja Krúpu, Mariana Majera, Eduarda Hegera a ďalších vládnych predstaviteľov, ale aj „expertov“ typu Pavla Macka z klamstva a hrubého zavádzania verejnosti.

Američania vo svojej doložke potvrdili to, čo som zdôrazňoval od začiatku: „jadrové zbrane USA sú ďalej rozmiestňované na územiach niektorých spojeneckých štátov NATO s ich plným súhlasom a sú v súlade so Zmluvou o nešírení jadrových zbraní, a že Dohoda nepovoľuje ani nezakazuje rozmiestňovanie konkrétneho druhu zbraní“.

To znamená, že z právneho hľadiska nič – a už vôbec nie vojenská dohoda medzi SR a USA – nebráni Spojeným štátom, aby na našom území rozmiestnili nukleárne zbrane. Kollár sa so svojím prázdny vyhlásením, že Naď ho ubezpečil, že tu jadrové zbrane nemôžu byť, môže ísť dať vypchať. Musí si v tejto situácii vybrať: buď zostane pokrytcom, ktorý sa nevie pozrieť pravde do očí, alebo ukáže, že má gule na to, aby vstúpil do histórie a takúto nevýhodnú zmluvu odmietol.

Prívrženci dohody sa iste budú odvolávať na vyhlásenie, že Spojené štáty nemenia svoj pohľad na to, že nemajú žiaden zámer rozmiestňovať jadrové zbrane na území nových členských štátov. USA tu majú na mysli Zakladajúci akt o vzájomných vzťahoch, spolupráci a bezpečnosti medzi NATO a Ruskou federáciou podpísaný 27. mája 1997 v Paríži, konkrétne čl. IV tohto dokumentu.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Tu však treba zdôrazniť, že podobne ako často citované Budapeštianske memorandum je tento akt iba politickým vyhlásením, a nemá medzinárodnoprávnú záväznosť. To sa prejavilo za tých 25 rokov aj v praxi mnohopočetným porušovaním zakladajúceho aktu. Napríklad článok II. ukladá obom stranám, aby v prípade, že ktorýkoľvek z členov Stálej spoločnej rady usúdi, že je ohrozená jeho bezpečnosť, spolu tieto problémy konzultovali – v skutočnosti sa to nestalo nikdy.

Hoci tento dokument bol vytvorený práve pre krízovú komunikáciu, akonáhle vypukla kríza, Spojené štáty komunikáciu prerušili. Zakladajúci akt je už dnes zdrapom papiera a odvolávať sa na jedno politické vyhlásenie, že Spojené štáty dnes nemajú zámer rozmiestňovať na Slovensku jadrové zbrane znamená len to, že kedykoľvek v budúcnosti ho mať môžu a nielenže im v tom nič právne nestojí v ceste, ale nemusíme sa to ani dozvedieť.

Treba veľmi pozorne čítať, čo obsahuje nielen samotná zmluva, ale aj interpretačné vyhlásenie USA. Kým prezidentka a vláda zavádzajú slovenskú verejnosť, že žiadne práva nebudú porušené, Washington im v tom neprotirečí, ale jasne spresňuje, že „NEGARANTUJE ŽIADEN KONKRÉTNY VÝSLEDOK“. Ďalšiu mínú do interpretácie vnáša táto veta:

„Hoci Dohoda nie je rozhodnutím ani jednej zo strán vyslať personál konkrétnym spôsobom, stanovila by podmienky pre výraznejšiu spoluprácu s cieľom zlepšiť bezpečnosť Spojených štátov, Slovenskej republiky aj celkovo NATO. Takúto spoluprácu možno dosiahnuť jedine vtedy, keď naše ozbrojené sily budú úzko spolupracovať.“

Čo to znamená? Slovenskí vládni politici sa dušujú, že o tom, či sem napokon vpustíme vojská USA, rozhodne suverénna Národná rada Slovenskej republiky. Silácke reči, ktoré však môže zmiesť zo stola americká interpretácia. Článok 86 pís. m Ústavy SR hovorí, že do pôsobnosti NR SR patrí vysloviť súhlas s prítomnosťou zahraničných ozbrojených síl na území Slovenskej republiky. Podľa výkladu prezidentky i vládnej koalície to vraj znamená, že o tejto veci budú musieť hlasovať samostatne. Ale to vôbec nie je pravda.

Čl. 11 ods. 1 vojenskej zmluvy so Spojenými štátmi veľmi jasne hovorí, že Ozbrojené sily USA „môžu vstupovať na územie Slovenskej republiky, odchádzať z neho a voľne sa na ňom pohybovať“. To znamená (teraz by ste mali pozorne počúvať najmä vy, ctené poslankyne a poslanci parlamentu), že keď schvália DCA, uplatnia tým zároveň aj právomoc NR SR rozhodovať o prítomnosti zahraničných ozbrojených síl a viac sa o tom nemusí hlasovať. To je podvod na občanoch a zrada na republike.

No a napokon by som sa chcel pristaviť pri jednej veľmi častej výhovorke prívržencov vojenskej dohody s USA, ktorú som už síce ikskrát vyvrátil, ale keďže druhá strana sa tvári, akoby to nepočula a naďalej si melie svoje (čo je jasný dôkaz, že sme tu svedkami cielennej propagandy), zopakujme si to ešte raz: opakované ubezpečovanie, že „táto Dohoda nevytvára žiadne základne USA v Slovenskej republike“ a že odporcovia DCA o tom šíria dezinformácie, je demagogickým vyraňaním otvorených dverí.

Neviem o nijakom príčetnom a kompetentnom odporcovi zmluvy, ktorý by niečo také tvrdil – možno Robert Fico, aj to si myslím, že to použil len ako metaforu a politickú hyperbolu, ale určite nie ja. Naopak, vysvetľujem, v čom Naď, Korčok a Čaputová zavádzajú: Samozrejme, že tu nikto nejde stavať nejaké nové vojenské základne USA. Samozrejme, že de iure budú vojenské základne na Sliachi a v Kuchyni formálne stále majetkom Slovenskej republiky (aj keď je zaujímavé, že keď sa im to hodí, demagogicky tvrdia, že sú to základne NATO, hoci aliancia nemá žiadnu armádu, ale teraz im záleží na slovíčkach, že nebudú americké).

Ale podstatné je, že de facto nad nimi prevezmú plnú kontrolu Ozbrojené sily USA, ktoré ich dostanú do prenájmu bez poplatku a na dobu neurčitú. A bude na nich platiť jurisdikcia Spojených štátov. Toto treba občanom tejto republiky povedať jasne. Nie je totiž podstatné, že dohoda obsahuje deklaratórne ubezpečenie o rešpektovaní suverenity a našich zákonov, keď v praxi stojí táto zmluva nad zákonmi Slovenskej republiky a v konkrétnych článkoch toto deklarovanie fakticky popiera.

Preto treba s plnou vážnosťou odmietnuť tvrdenie prezidentky či vlády, že táto zmluva je v súlade s ústavou. To je len ich politický názor, oni o tom nerozhodujú. Rozhoduje o tom Ústavný súd Slovenskej republiky a každý zodpovedný politik, ktorý nechce rozdeľovať až rozbíjať spoločnosť, by to tam už dávno zanesol.

Všetky problémy teda naďalej ostávajú, ba dokonca boli zvýraznené. Spojené štáty svojou interpretáciou potvrdili, že slovenská strana svojich občanov klamala a zavádzala. Zároveň oznámili,

že interpretáciu Zuzany Čaputovej chápu tak, že jej zámerom „nie je meniť ustanovenia Dohody, ani meniť či vylúčiť ich právne účinky“, teda že je pre nich rozhodujúci a právne záväzný len samotný text zmluvy. Zároveň si vyhradili právo, že negarantujú nijaký konkrétny výsledok, ak sa budú slovenskí občania sťažovať na porušovania ich práv. Táto zmluva je strašný podvod a každý, kto za ňu zdvihne ruku, by si mal zapamätať, že na to národ nezabudne.

[ZDROJ](#)